

II
L 299

Platensis
pro Socrate

R.
1697

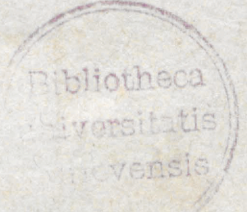
Id
899.

*Body testat fuisse in una lamina aenea script. Platonis
an Chri aduerti. 309. in qua scripta erat. exiit in
natum de Virgine, passum & hinc que E. 3 die
resurrexerit. Vide & Augustini lib. 7. Confess. cap. 9.*

ΠΛΑΤΩΝΟΣ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

PLATONIS PRO SO-
CRATE DEFEN-
SIO.

*Iustinianus ad
Holtzhusen*

Argentorati per Vuendelinum Ribelium.

Anno

M. D. XL.

R II d. 899.

Hanc orationem Socrates anno aetatis
suae septuagesimo habuit.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΗΘΙΚΟΣ.

Τι μὲν ὑμεῖς ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι πεπόνθατε ἐπὶ τῷ
ἐμῷ κατηγόρῳ, οὐκ οἶδα. ἔγω γ' ἐν καὶ αὐτὸς ὑπ'
αὐτῶν ὀλίγη δέμῃ ἐμαυτὸν ἐπελαθόμεν, ἔτω πῶθα-
ν ὡς ἔλεγον, καὶ τοὶ ἀληθεῖς γε ὡς ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν
εἰρήκασιν. μάλιστα δὲ αὐτῶν γ' ἐθαύμασα τῶν πολλῶν

ὧν ἐψεύσαντο, ὅσοι γ' ὡς ἔλεγον, ὡς χεῖρ ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι, μὴ
ὑπ' ἐμῷ δεσπατηθῆτε, ὡς δεινὸς ὄντι λέγειν. τὸ γὰρ μὴ αἰσχυθῆ-
ναι, ὅτι αὐτίκα ὑπ' ἐμῷ δελεχθῆσονται, ἐγὼ, ἐπειδὴ μὴ δι' ὅπως
τιδὲν φαίνομαι δεινὸς λέγειν, τὸ τό μοι ἔδοξε αὐτῶν ἀνασχωτό-
τατον εἶναι, εἰ μὴ ἄρα δεινὸν καλῶσι αὐτοὶ λέγειν, τὸν τάλανθ' ἔλεγον
τα. εἰ γὰρ ὅσοι λέγουσιν, ὁμοιοτρόφῳ αὐτῶν ἔγωγε ἔκατὰ τέττος εἶναι ἔ-
μῳ, ὅτοι μὲν ἐν ὡσπερ ἐγὼ λέγω, ὁδὲν ἀληθεῖς εἰρήκασιν. ὑμεῖς δὲ
μὲν ἀκόντες οὐκ ἔπασαν τῷ ἀλλήθειαν, ἔ μὲν τοὶ μὰ δία ὡς ἄνδρες ἀθ-
λωαῖοι κικαλλεῖσθε μὲν γε λόγους, ὡσπερ οἱ τῶν ἔμῳ ἀνο-
μασί τε καὶ ὀνό-
μασι, ἔ δὲ κικαλλεῖσθε μὲν ἀλλ' ἀκόντες οὐκ εἰκὴ λέγομεν κατὰ ἐπι-
χρᾶσιν ὀνόμασι, πῶς ἐνὶ γὰρ δίκαια εἶναι ἂν λέγω, καὶ μηδεὶς ὑμῶν πρὸς
δοκῆσά τω ἄλλως. ἔ δὲ γὰρ αὐτὸ δὴ πρὸς πρῆποι ὡς ἄνδρες τῆσδε τῆ ἡλι-
κία, ὡσπερ μερῶν, πλάττοντι λόγους εἰς ὑμᾶς εἰσιγῆσαι, καὶ μὲν οὐ
καὶ πᾶν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι ὅσοι ὑμῶν δέομαι καὶ παρεῖμαι, ἐκὸν
εἶναι τῶν αὐτῶν λόγῳ ἀκόντες μὲν ἀπολογουμένους δι' ὧν περ εἰσθῆ-
λέγειν καὶ γ' ἀγορᾶ καὶ ὑπὸ τῶν βραπέζων, ἵνα ὑμῶν οἱ πολλοὶ ἀκ-
κόασιν, καὶ ἄλλοι, μήτε θαυμάζω μήτε θορυβῶν τέττον γῆνα. ἔχε
γὰρ ἔτωσί. Νῦν ἐγὼ πρῶτον ὑπὸ δίκαστηριῳ ἀναβέβηκα, ἔτι γε γο-
νὼς πλεῖστον ἐδοκίμουντα. ἀτεχνῶς ἐν βίῳ ἔχω εἶναι ἔτι δὲ λέξω

Exordium a
persona suar
adversariarum
sumptum.
Reiectio in omni
ratione.

εὐλαβεῖσθαι προνομί-
αν καὶ τὴν ἐπισημοσύνην
τῶν ἀποχρηστικῶν
ἐργῶν.

Coniectio
Concessio in pro-
posito.

In quo ostendit
quod non est
in elegans
et in
et in
et in

Monum. indicat
ab ista. in
N. no. do. rudi.
finit. no.

A 2

αὐτὸς ἑμὸς ἑταῖρος
ὡς ἀφ' ἑμῶν ἑταῖρος.

4-II A
4735
15305362x

ca.
Compos.
ria
cōmpos.
na 2d

Ιππίας ὁ ἡλιός. τῶτων γὰρ ἕκαστος ὃ ἀνδρες οἴσιν ἔστι ἰὼν εἰς
ἐκάστῳ τῶν πόλεων, οὓς νέος, οἷς ἔξει τῶν ἑαυτῶν πολιτῶν προί-
κα ξυεῖναι ὡς αὐτὸ βέλονται, τῆς τῶν πειθεσσι τὰς ἐκείνων ξυουσίας
ἀπολιπόντας, σφίσι ξυεῖναι χρέματα διδόντας, καὶ χάρην προσε-
δίδαι. ἐπεὶ καὶ ἄλλοι ἀνὴρ δὲ Πάριος ἔνθα δὲ σοφός, ὅμ ἐγὼ ἠδὲ
μὲν ἐπιδημῶντα. ἔτυχε γὰρ προσελθῶν αὐτοῖς, ὅς τε τελεία χρέ-
ματα σοφιστῶν πλείω, ἢ ξυμπαντες οἱ ἄλλοι, Καλλία τῷ Ἰπποκρί-
τῳ ἐν ἀνθρώπῳ, ἐσὺ γὰρ αὐτῷ δύο ἔμεν, ὡς Καλλία μὲν δ' ἐγὼ, εἰ μὴ
σὺ τῷ ἔμε πώλω ἢ μόχθῳ ἐγνήδω, εἶχομεν αὐτῶν ἐπιστάτῳ λα-
βῆν καὶ μισθώσασθαι, ὅς ἐμε μὲν αὐτῷ καλῶ καὶ γὰρ ἄλλοι ποίησαν τὴν
προσῆκασαν ἀρετὴν. μὲν δ' αὖ ἐστὶ ἢ τῶν ἰππικῶν τίς, ἢ τῆ γεω-
ργικῶν. νῦν δ' ἐπειδὴ ἀνθρώπῳ ἐσὺ, τίνα αὐτοῖν γνῶν ἔχεις ἐπιστά-
τῳ λαβῆν; τίς δὲ τοιαύτης ἀρετῆς δὲ ἀνθρωπίνης τὴ καὶ πολιτι-
κῆς ἐπιστήμων ἐσὺ; σε οἶμαι γὰρ ἐσκέφθαι, ὅτι τῶν ἔμεων κτῆ-
σι, εἰ τίς ἐφλω ἐγὼ, ἢ ὅ; Πάνυ γὰρ ἠδ' ὅς. τίς μὲν δ' ἐγὼ, καὶ ποῦ ἐσ-
τατός; καὶ πόσῳ διδάσκει; Εὐλω δ' ἐφῆ ὡς Σώκρατες, Πάριος,
πρῶτον μὲν, καὶ ἐγὼ τῶν Εὐλωσιν ἐμακάριστα, εἰ ὡς ἀληθῶς ἔχοι τὰ
τῶν τῶν τεχνῶν, καὶ ὅπως ἐμε μὲν διδάσκει. ἐγὼ γὰρ ἐν καὶ αὐτὸς
ἐκαλλωόμεν τὴ καὶ ἠθροόμεν αὐτῷ, εἰ ἠπιστάμην ταῦτα. ἀλλ' αὖ γὰρ
ἐπίσταμαι ἀνδρες ἀθηναῖοι, ὑπολάβοι αὐτὸν ἐν τῷ ἴσως, ἀλλ' ὡς Σώκρα-
τες τὸ σὺν τί δὲ πράγμα; πῶθεν αἰ διαβολαί σοι αὐταὶ γέγονα-
σιν; ὅ γὰρ δὴ πῶς σὺ γὰρ ἐδὲν τῶν ἄλλων πρῶτον τῶν πραγ-
ματευσθῆναι, ἐπειτα τοσαύτη φήμη τὴ καὶ λόγῳ γέγονεν, εἰ μὴτι
ἐπραττεῖς ἄλλοιου ἢ οἱ πολλοί. λέγε ἐν ἡμῶν τί δὲ σὺν, ἵνα μὴ καὶ ἡμεῖς
πῶς σὺν αὐτῷ διαλάβω. ταῦτι μοι δοκεῖ δίκαια λέγειν ὃ λέγων
καὶ γὰρ ἡμῶν πειράσομαι ἀποδείξαι τί ποτ' ἐστὶν ὅς ἐμοί πεποίηται ἡ
κετὸ, τε ὄνομα καὶ τὴν διαβολῆν, ἀκούετε δὲ, καὶ ἴσως μὲν δὲ λέξω
τισὶν ὑμῶν πάλαι. εὐ μὲν τοῖσι, πῶσιν ὑμῶν τῶν ἀλλήθων ἐρῶ.
ἐγὼ γὰρ ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι δὲ ἐδὲν, ἀλλ' ἢ ὅτι σοφίαν τινὰ, ὅσῳ τὸ
ὄνομα ἔχοντα. ποῖαν δὲ σοφίαν ταύτην; ἢ πῶς δὲ ἴσως ἀνθρωπίνης
σοφίας. Χαιρέτω μοι.

locus qd
possibile
locus qd
Heros, et infra
la paco.
Heros. Heros.
voca autem
mipime con
fameum unicum
eis dicitur quod
vocalibus
ad unum sub
mine) apud
nos 10 aures.
Jain refuam
Jain alia
pau son obier
sum
vex
ba in
di
dequm cum
Socruis

συνηδὴ
Χη
I. τῆς
ΤΧΥΗΣ.
ad pro
ca pade
pauing
in unum
ysofina
no pma
ita dno

σοφία. Ἐδ' ὄντι γὰρ κινδυνεύω ταύτην εἶν σοφός. ἔτοι ἢ τὰχ' αὐ, ὅς
ἄρτι ἔλεγον, μείζω τινὰ ἢ κατ' ἀνθρώπου σοφίαν, σοφοὶ εἶν. ἢ ἐκ' ἔχω
ὅ, τι λέγω. ὅ γὰρ δὴ ἐγὼ γε αὐτῷ ἐπίσταμαι. ἀλλ' ὅς τις φησί, φε-
δεται τε καὶ αὐτὸ διαβολῆ τῆ ἐμῆ λέγει, καὶ μοι ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι
μὴ θορυβήσατε μηδὲν, αὐτὸ λέγω τί ὑμῶν μέγα λέγειν, ὅ γὰρ ἐμὸν ἐρῶ
τῶν λόγων, ὅμ αὐ λέγω. ἀλλ' εἰς ἀξίωσιν ὑμῶν σὺν λέγοντα αὐοίσω. Ἐ
γὰρ ἐμῆς, εἰ δὴ τις δὲ σοφία καὶ οἴα, καὶ μαρτυρα ὑμῶν παρέξομαι
τῶν θεῶν τῶν δελφοῖς. Χαιρέφωντα γὰρ ἴσε δὴ πῶς. ὅπως ἐμὸς ἐταῖ
ρῳ μὲν ἐκ νέου. καὶ ὑμῶν ἔδ' πλείω ἐταῖρῳ τὴ καὶ ξυμφυγε τὴν
φύσιν ταύτην, καὶ μεθ' ὑμῶν κατῆλθε. καὶ ἴσε δὴ οἴῳ μὲν Χαιρέ-
φω. ὡς σφοδρὸς, ἐφ' ὅτι ὀρμήσει. ὅ δὴ ποτε ἴε εἰς Δελφὸς ἐλθῶν,
ἐτόλμησε ἔδ' μαυτεῖν σαδαι. καὶ ὅπως λέγω μὴ θορυβήτε ὡς ἀνδρες.
ἤρετο γὰρ δὴ, εἰ τις ἐμὸς εἶν σοφότερος. ἀνεῖλεν ἐν ἡ πυθία, μηδὲν ἴσε
σοφώτερον εἶν, καὶ τῶτων πρῶτον, ὅς ἀδελφὸς ὑμῶν αὐτῷ ἔτοςί μαρ-
τυρήσει, ἐπειδὴ ἐκείνῳ τετελεύτηκε, σκέψαδε δὴ ὅμ γνῶκα ταῦ
τα λέγω. μέλω γὰρ ὑμῶς διδάξαι, ὅθεν μοι ἡ διαβολὴ γέγονεν. ταῦ
τα γὰρ ἐγὼ ἀκούσας, γνῶθι μὲν ὅπως ἐστὶν, τί ποτε λέγει ὁ θεός; καὶ τί
ποτε αἰνίσσεται, ἐγὼ γὰρ δὴ ὅτι μέγα ὅτε σμικρὸν ξύνοισθα ἐμαυ-
τῷ σοφός ὄμ. τί οὖν ποτε λέγει, φάσκων ἐμὲ σοφώτατον εἶν; ὅ γὰρ
δὴ πῶς φεδεται γε. ὅ γὰρ θεμῆς αὐτῷ, καὶ πούμ μὲν χρόνον ἠπό-
ρην, τί ποτε λέγει. ἐπειτα μόλις πᾶν ὑπὸ ζήτησιν αὐτῷ τοιαύτην
τινὰ ἐραπόμην. ἠλθον ἐπὶ τινὰ τῶν δοκόντων σοφῶν εἶν, ὡς γνῶ-
ταῦθα εἰ πῶς πῶς ἐλέγξω τὸ μαυτεῖον, καὶ ἀποφανῶν ἔδ' χρυσῶν,
ὅτι ἔστ' ὅ γὰρ με σοφότερος. σὺ δ' ἐμὲ ἐφηδα, διασκοπῶν οὖν τῶ-
τον. ὄνοματι γὰρ ἐδὲν δέομαι λέγειν, μὲν δὲ τις τῶν πολιτικῶν,
πρὸς ὅμ ἐγὼ ἀπατῶν τοιουτοῖ τί ἐπαθον ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι. καὶ
διαλεγομένῳ αὐτῷ, ἔδοξε μοι ἔστ' ὅ ἀνὴρ δοκεῖ μὲν εἶν σοφός
ἐμῶς τὴ πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ μάλιστ' αὐτῷ, εἶν δ' ὅ, καὶ πῶς
ἐπειρῶμην αὐτῷ δεικνύειν, ὅτι οἴοιτο μὲν εἶν σοφός, εἶν δ' οὐ
γνῶν ἔδ' οὖν τούτῳ τὴ ἀπυχθόμεν, καὶ πολλοῖς τῶν παρόντων
πρὸς

des...
Heros...
monio
assonaria
μαυτεῖον...
Vano...
Dabu...
vans Apoll...
quasi...
ut...
prophie...
sagitta...
πρὸς

aliqua de...
ff...

q r / s ...
in alio ...
aliquam

αὐτόματι, χαίρεισι ἀκούσιντες ἐξελεγχόμενον τῶν ἀνθρώπων. Ἐὰν αὐτοὶ
πολλάκις ἐμὲ μιμῶνται, εἴτα ἐπιχειρῶσι ἄλλος ἄλλος ἐξετάζειν, καὶ περὶ
οἶμαι εὐρίσκουσι πολλῶν ἀφθονίαν οἰομένων μὲν εἰδέναι τί τῶν ἀν-
θρώπων, εἰδότες δὲ ἢ ὀλίγα, ἢ ἄσφα. γίνεσθαι δὲ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἐξε-
ταζόμενοι, ἐμοὶ ὀργίζονται, ἔχουσι, καὶ λέγουσι, ὡς Σωκράτης τις
ἔστι μικρότατος, καὶ διαφθείρει σὺ νέους, καὶ ἐπειδὴν τις αὐτὸς
ἐρωτᾷ ὅτι ποιῶν, καὶ ὅτι διδάσκων, ἔχουσι μὲν ἄλλο εἶπαι, ἀλλ'
ἀγνοῶσι, ἵνα δὲ μὴ δοκῶσι ἀπορεῖν τὰ κατὰ πάντων τῶν φιλοσο-
φόντων πρότερα ταῦτα λέγουσι, ὅτι τὰ μετέωρα, καὶ τὰ ὑπὸ γῆς,
καὶ θεοὺς, μὴ νομίζω, καὶ τὸν ἥτις λόγος, κρείττω ποιεῖ, τὰ γὰρ ἄλλο-
θῆ οἶμαι ἔκ αὐτῶν ἐβλοκῆν λέγειν, ὅτι κατ' ἀδελφοὺς γίγνεται, προσποι-
όμενοι μὲν εἰδέναι, εἰδότες δὲ ἄσφα, ἀπὲρ δὲ οἶμαι φιλότιμοι ὄντες καὶ
σφοδρῶν καὶ πολλοὶ, καὶ ξυμπεταγμένως καὶ πιθανῶς λέγουσιν
πῶς ἐμὸς ἐμπειπλῆκασιν ὑμῶν τὰ ὄντα, καὶ πάλαι καὶ σφοδρῶς
διαβάλλοντες, ἐκ τῶν καὶ Μελίτιός μοι ἐπέθετο καὶ Ανυτῶ καὶ
Λύκω, Μελίτιος μὲν, ὑπὲρ τῶν ποιητῶν ἀχθόμενος, Ανυτῶ δὲ,
ὑπὲρ τῶν ἀμειβεσίων καὶ τῶν πολιτικῶν, Λύκω δὲ, ὑπὲρ τῶν ῥητόρων.
ὥστε ὅπερ ἐγὼ ἀχθόμενος ἐλέγου, θαυμάζομαι αὐτῶν, εἰ οἷός τ' εἴην ἐγὼ
ὑμῶν ταύτην τὴν διαβολὴν ἐξελέσθαι, γὰρ ἔστω ὀλίγω χρόνῳ, οὕτω
πολλῶν γεγονῆεν. Ταῦτά ἐστιν ὑμῖν ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι τὰ ληθῆ, ἔ-
μῶς ἔτε μέγα ἔτε μικρόματι περὶ ἄμμι ἐγὼ λέγω, ἔτε ὑποσε-
λάμμενος καὶ οἱ ἄλλοι, ὅτι οἷς αὐτοῖς ἀπεχθαίνομαι, ὅτι τεκμή-
ριον, ὅτι ἀληθῆ λέγω, καὶ ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ διαβολὴ ἢ ἐμὴ, καὶ τὰ αἴτια
ταῦτά ἐστι, καὶ ἐὰν τε νῦν, ἐὰν τε αὐτῶν ζητήσῃτε ταῦτα, ἔστω ἐν ἡ-
σαστε. πῶς μὲν δὲ ὦν οἱ πρώτοί μου κατηγοροὶ κατηγοροῦμαι, αὐτῶν ἐσὼ
ἵκανῆ ἢ ἀπολογία πρὸς ὑμᾶς. πρὸς δὲ Μελίτιον τὸν ἀγαθὸν καὶ φι-
λόπολιον ὡς φησὶ, καὶ σὺ ὑπέρες, μεταταῦτα περὶ σομαι ἀπολογία
σαδα. αὐτῶν γὰρ δὴ ὡς περὶ τῶν ἑτέρων ὄντων κατηγοροῦμαι, λάβω-
μεν αὐτῶν τῶν ἑτέρων ἀνωμοσίαν, ἔχει δὲ ὡς πῶς. Σωκράτης φησὶ
ἀδικεῖν, τὸς τε νέους διαφθείροντα, καὶ θεοὺς δὲ ἢ πᾶσι νομίζω, ἔνα-
μίζοντα,

q r / s ...
in ...
...

q r / s ...
in ...
...

q r / s ...
in ...
...

q r / s ...
in ...
...

in ...
calu ...
aut ...
no ...
q r / s ...
nia ...

μίζοντα, ἔτορα δὲ δαιμόνια κακὰ, τὸ μὲν δὴ ἐγκλημα τοῦτόν ἐστι.
τότε δὲ τῶν ἐγκλημάτων γὰρ ἕκαστον ἐξετάσωμεν. φησὶ γὰρ δὴ σὺ
νέος ἀδικεῖν με διαφθείροντα. ἐγὼ δὲ ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖροι, ἀδικεῖν
φημι Μελίτιον, ὅτι αποσελῆ χαριεντίετι, ἔα δ' ἴως εἰς ἀγάμας καθίσας
ἀνθρώπος, πῶς πραγμάτων προσποιόμενος αποκαλέσει μὴ κησὶ
ὦν δὲ πῶς ποτε τὸ τῶν ἐμὲ λέγουσιν. ὡς δὲ ἄλλο ἔστω ἔχει, περὶ σομαι
καὶ ὑμῖν ὑποδείξαι. καὶ μοι δεῦρο ὡς Μελίτιος εἶπε, ἄλλοτι ἢ πῶς πλεί-
σου ποιῆ, ὅπως ὡς Βελτίσιος οἱ νεώτεροι ἔβου; Εἰ γὰρ. ἴθι δὴ νῦν
εἶπε τῶν, τίς αὐτὸς Βελτίσιος ποιεῖ; δὴλον γὰρ ὅτι οἶδα, μέλου
γίνοι, τὸν μὲν γὰρ διαφθείροντα ἀνευρῶν ὡς φησὶ, ἐμὲ εἰσάγεις του-
τοῖσι καὶ κατηγορεῖς, τὸν δὲ δὴ Βελτίσιος ποιεῖντα, ἴθι εἶπε, καὶ μὴν-
σομαι αὐτοῖς τίς ἐστιν, ὅρα ὡς ὡς Μελίτιος ὅτι σιγᾶς, καὶ ἔκ' ἔχεις εἶπαι;
καὶ οἷον ἀχθόμενος οἱ δοκῆσιν, καὶ ἵκανόν τεκμήριον, ὅτι ἐγὼ λέγω,
ὅτι οἱ δὲ μελέκων; ἀλλ' εἶπε ὡς ἀγαθὸς τίς αὐτὸς ἀμείνους ποιεῖ;
οἱ νόμοι. ἀλλ' ὅσον ἐρωτῶ, ὡς Βελτίσιος, ἀλλὰ τίς ἀνθρώπων, ὅς τις
πρῶτον καὶ αὐτὸν ὅσον οἶδε, σὺ νόμος. οὗτοι ὡς Σωκράτης οἱ δικα-
σαί. πῶς λέγεις ὡς Μελίτιος; οἶδε σὺ νέος παιδείαν οἶοι τε εἰσι, καὶ
Βελτίσιος ποιεῖ; Μάλισα. πότρου αὐτῶν, ἢ οἱ μὲν αὐτῶν,
οἶδ' ἔ; Απαῖτον. εὐγε νῆ τῶν ἡραν λέγεις, καὶ πολλῶν ἀφθονίαν
τῶν ἀφελόντων. τί δὲ δὴ οἶδε οἱ ἀκραταὶ Βελτίσιος ποιεῖν, ἢ οὐ;
καὶ ἔτοι. τί δὲ οἱ βελευταί; καὶ οἱ βελευταί. ἀλλ' ἄρα ὡς Μελί-
τιος, μὴ οἱ γὰρ τῶν ἐκκλησιᾶν ἐκκλησιαστικῶν διαφθείρουσι σὺ νεώτερος,
ἢ κακῆνοι Βελτίσιος ποιεῖν ἀπαῖτες; καὶ ἐκῆνοι. πάντες ἄρα ὡς
εἰκομένη ἀθηναῖοι καλὸς καγαθὸς ποιεῖσι, πολλῶν ἐμὸς. ἐγὼ δὲ μόνος δια-
φθείρω, ἔτω λέγεις; πάντων σφόδρα ταῦτα λέγω. πολλῶν γὰρ κα-
τέργωκα ἀτυχίαν, καὶ μοι ἀπόκειναι, ἢ καὶ πῶς ἵππος ἔτω σοι δο-
κῆ ἔχειν, οἱ μὲν Βελτίσιος ποιεῖν αὐτὸς, ἀπαῖτον ἀνθρώπων ἔστιν,
εἰς δὲ τίς διαφθείρω; ἢ τοῦ ναυτίου τότε πάντων, εἰς μὲν τις, ὁ Βελ-
τίσιος γὰρ οἷός τε ὦν ποιεῖν, ἢ πάντων ὀλίγοι οἱ ἵππικοί, οἱ δὲ πολλοὶ ἐὰν
περὶ ξυμῶσι καὶ χρώνται ἵπποις, διαφθείρουσι; ἔχ' ἔστω ἔχει ὡς Μελί-
τιος

in ...
...

in ...

...

τε κη πόδι ἰππων κη τ' ἄλλων ἀπάντων ζώων; πάντως δὴ περὶ αὐτῶν
 σὺ ἔειπες μὴ φῆτε, αὐτὸς φῆτε. πολλὰ δ' αὖ τις ἐν δαιμονία ἐκ
 πόδι αὐτῶν νέος, εἰς ἐς μὲν μόνος αὐτὸς διαφθέρει, οἱ ἄλλοι ὠφελῶσι.
 ἀλλὰ γὰρ ὦ μέλιτε, ἵκανῶς ἐπιδείκνυσαι, ὅτι εἰς τὸ πῶποτε ἐφρόντισας
 τ' νέων, καὶ σαφῶς ἀποφάνεις τὴν σαυτὸ ἀμέλειαν, ὅτι εἰδὼ σοὶ
 μεμέλκει πόδι ὦρ ἐμὲ εἰσάγει. ἔτι δὲ ἡμῖν εἰπέ ὦ πρὸς Διὸς Μελίτε,
 πότερον ὄδῃ οἰκῆν ἀμεινονὴν πολίταις χρῆσις, ἢ πονηροῖς; ὦ ταῦν,
 ἀπόκριναι. εἰ δὲ γὰρ οἱ χαλεπὸν ἐρωτῶ, εἰ οἱ μὲν πονηροὶ ἀεὶ κα-
 κόρτι ἐργάζονται, αὐτὸς ἀεὶ ἐγγυτάτω αὐτῶν ὄντας, οἱ δ' ἀγαθοὶ ἀγα-
 θόρτι; Πάνυ γε. Ἐστὶν ὅστις βλέπει ὑπὸ τ' ξυώντων βλάπτει δὲ
 μᾶλλον ἢ ὠφελείδαι; ἀπόκρινε ὦ γὰρ, καὶ γὰρ ὁ νόμος κελεύει ἀπο-
 κρῖναι. εἰ δ' ὅστις βλέπει βλάπτει δὲ; οὐ δὴ ταῦτα. φέρε δὴ πό-
 τερὸν ἐμὲ εἰσάγει δειῦρο, ὡς διαφθέρωντα αὐτὸν νέος καὶ τούτους πο-
 νηροτάτους ποιδόντα, ἐκόντα, ἢ ἀκόντα; Ἐκόντα ἔγωγε. τί δὴ ποτ'
 ὦ μέλιτε, τὸ σὺν ἐμῷ σοφώτερον εἶ τηλικότερον ὄντα, τηλικὸς ἢ
 ὦρ; ὡς τε εἰ μὲν ἔγνωκας, ὅτι οἱ μὲν κακοὶ κακόρτι ἐργάζονται ἀεὶ
 αὐτῶν μάλα πλοσίου αὐτῶν, οἱ ἄγαθοὶ, ἀγαθόρτι. ἐγὼ δ' ἢ εἰς τὸ εἶ-
 ἴον ἀμαθίας ἠκω, ὡς τε καὶ εἴθε ἀγνοῶ, ὅτι ἐάντινα μοχθηρὸν ποιήσω
 τ' ξυώντων, κινδυνεύσω κακόρτι λαβεῖν ὑπ' αὐτῶν, ὡς τε εἴθε τὸ εἶ-
 ἴον κακόρ ἐκὼν ποιῶ ὡς φησὶ σὺ; ταῦτα ἐγὼ σοὶ εἰπέθωμαι ὦ μέλιτε,
 οἴμαι ἢ εἰς ἄλλων ἀνθρώπων εἰδέναι. ἀλλὰ, ἢ εἰ διαφθέρω, ἢ διαφθί-
 ρω, ἄκων, ὡς τε σὺ γε κατ' ἀμφοτέρω φεύδεις, εἰ ἢ ἄκων διαφθέρω
 τ' τριδίων καὶ ἀκασίων ἀμαρτημάτων, εἰ δειρο νόμος εἰσάγει ἐστίν.
 ἀλλ' ἰδίᾳ λαβόντα διδάσκεις καὶ νεοειτῆν. δὴλον γάρ, ὅτι ἐάν κἀ-
 θω, παύσομαι ὅ γε ἄκων ποιῶ, σὺ ἢ ξυγγενέδαι μὲν μοι κη διδάξαι
 ἔφυγες, καὶ εἰ ἠθέλησας, δειρο ἢ εἰσάγεις, οἱ νόμοι δὲ εἰσάγειν αὐτὸ
 ἠολάσεως διουμνίος, ἀλλ' εἰ μαθήσεως, ἀλλὰ γὰρ ὦ ἀνδρες ἀθλιῶσι
 εἴθε μὲν δὴλον ἢ δὲ εἶναι, εἰ γὰρ ἔλεγον. ὅτι μελίτω τῶν ὅτε μέγα
 εἴτε μικρὸν πῶποτε ἐμέλθωσι. ὁμοῦ δὲ δὴ λέγει ἡμῖν, πῶς με φησὶ δια-
 φθέρειν ὦ μέλιτε αὐτὸ νεωτέρους; ἢ δὴλον ὅτι κατὰ τὴν γραφὴν
 ἐγράφη

ἐγράφη θεὸς διδάσκοντα μὴ νομίζω, εἰς ἢ πόλις νομίζω; ἔτρω δὲ
 δαιμόνια καινὰ, εἰ ταῦτα λέγεις ὅτι διδάσκω διαφθέρω; Πάνυ
 μὲν ἐν σφόδρα ταῦτα λέγω. πρὸς αὐτῶν εἶνω ὦ μέλιτε τῶν
 τ' θεῶν, ὦρ νῦν ὁ λόγος ὄδῃ, εἰπέ ἔτι σαφέστερον ἔμοι καὶ εἰς αὐ-
 δράσι ταυτοῖν. ἐγὼ γὰρ εἰς δύναμα μαθεῖν, πότερον λέγεις διδά-
 σκω με νομίζω εἶναι τινὰς θεὸς, καὶ αὐτὸς ἄρα νομίζω εἶναι θεὸς, καὶ εἰ
 εἰμι τοπαράπαν ἄθεος, εἰ ἢ ταυτὶ ἀδίκω. εἰ μὲν οὖν ὡς πέρ γε ἢ πό-
 λιν, ἀλλ' ἔτορος, καὶ τοῦ ὄδῃ ὁμοῦ ἐγκαλεῖς, ὅτι ἔτορος; ἢ πάντα-
 πασι με φησὶ, ὅτι αὐτῶν νομίζω θεὸς, τὸς τε ἄλλους ταῦτα διδά-
 σκω; ταῦτα λέγω, ὡς τοπαράπαν εἰ νομίζεις θεὸς. Ὡ θαυμάσι
 μέλιτε, ἵνα τί ταῦτα λέγεις; εἰς ἢ ἡλίον, εἰς ἢ σελῶν ἄρα νομίζω εἶναι
 θεὸς ὡς περὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; Μὰ Διὸς ὦ ἀνδρες δικασταί, ἐπεὶ τῶν
 μὲν ἡλίον, λίθον φησὶν εἶναι, τὴν δὲ σελῶν, γλῶ. ἀναξαγόρας οἷος κα-
 τηγορεῖ ὦ φίλε μέλιτε, καὶ ὅτω καταφρονεῖ τῶνδε, κη οἷος αὐτὸς
 ἀπέρως γραμματῶν εἶναι, ὡς τε εἰ εἰσέειπε ὅτι τ' ἀναξαγόρου βιβλία
 τὸ κλαρομνίου γέμα τῶν τ' λόγων, καὶ δ' ἢ καὶ οἱ νέοι ταῦτα
 παρ' ἐμῷ μαθαίνουσιν, ἀέξειν γήϊοτε, εἰ πάνυ πολλὰ, δραχμῆς ἐκφί-
 ὄρησερας πριαμνίος; Σωκράτης καταγελαῦ, ἐάν πρὸς ποιῆται αὐτῶ
 εἶναι, ἄλλως τε καὶ ὅτως ἀτοπα ὄντα; ἀλλ' ὦ πρὸς Διὸς εἰσάγει σοὶ δι-
 κῶ εἰς ἢ νομίζω θεὸν εἶναι. οὐ μὲν οὖν καὶ Δία, εἰ δ' ὄραστειοῦν.
 Ἄπιστος γ' εἰ ὦ μέλιτε, καὶ ταῦτα ὡς ἐμοὶ δοκεῖς, σαυτῶ. ἐμοὶ μὲν
 γὰρ δοκεῖ εἶναι ὦ ἀνδρες ἀθλιῶσι, πάνυ εἶναι ὑβρισης καὶ ἀκόλα-
 ετος, καὶ ἀτεχνῶς τὴν γραφὴν ταύτην ὑβρι τινὶ καὶ ἀκολασίᾳ ἐ-
 νεότητι γράψασθαι. εἴκει γὰρ ὡς περὶ ἀνιγμα ξυτιθῆναι διαπερε-
 μνῶ, ἄρα γνώσεται Σωκράτης ὁ σοφὸς δὴ ἐμῷ χαιρινητομνίος, καὶ
 φησὶν εἰς ἢ εἰς αὐτῶν λέγοντα; ἢ ἀπαπατήσω αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἄλλως αὐτὸ
 ἀκόντας. εἰ γὰρ ἐμοὶ φαίνεται τὰ γνῶντα λέγειν αὐτὸς αὐτῶν
 τῆν γραφῆν, ὡς περὶ αὐτὸ εἰ εἶποι, ἀδικεῖ Σωκράτης θεὸς εἰ νομίζω, ἀλλὰ
 θεὸς νομίζω, καὶ οἱ τῶν ὄδῃ παύσονται. σωπεπισκέψασθε δὲ ὦ ἀν-
 δρες, ἢ μοι φαίνεται ταῦτα λέγειν. σὺ δὲ ἡμῖν ἀπόκρινε ὦ μέλιτε.

ἰδέναί

ἔτσι

μη δ' αμαρτυτε ποδι τλω το θεο δλοσιρ υμιν εμδ, κατα φηφισαμεν
 νου. εαν γαρ με αποπεινητε, εραδλωσ αλλου βιδοτορ ευρησεται. ατε
 χνωσ, ε και γελοιστορορ ειπειρ, προσκειμενορ τη πολει υπο το θεο,
 ωσπερ επω με γαλω μλν και γηναιω, υπο μεγεθσ δε ναθρωτορω,
 και διομωλω εγειρεδα υπο μνωποσ τινθ. οιορ δη μοι διοκε ο θεοσ
 εμε τη πολει προστεθεινηται τοιδοτορ τινα, οσ υμιασ εγειρω η γω
 θωρ και ονειδιζωρ γνα εκασορ, εδερ παυομαι, τλω ημειρα ολλω παυ
 ταχθ προσκαβίζωρ, τοιδτθ εν αλλθ εραδλωσ υμιν γηνησεται, ω
 ανδρεσ, αλλ εαν εμοι πειθηδε, φεισεδε με, υμιασ δ' ισωσ ταχθ αν
 αχθωιδιοι, ωσπερ οι νυσάζοντεσ εγειρομιοι, κρσσαντοθ αν με, ωσ
 θωμιοι αντω, εραδλωσ αν αποπεινητε. ετα του λοιπορ χρονορ κα
 θευδοντεσ διατελετε αν, εμη τινα αλλορ υμιν ο θεοσ επιπεμ
 φει κηθ ομιοθ υμωρ, οτι δ' εγω τυγαλω ωρ τοιδτθ, οιθ υπο
 το θεο τη πολει διεδωδα, φιδηρ δε αν κατανοησαιτε. ε γαρ ανθρω
 πινω εοικε, το εμε τ μλν εμαυτοθ απαντωρ ημεληνηται, η αν εχει
 τωρ οικειωρ αμελεμνωρ τοσαυτα ηδην ετη, το δε υμετορορ παρτ
 ταιρα ε, ιδια εκασω προσιοντα ωσπερ πατορα, η αδελφον πρισ
 θυτορορ πειδοντα επιμελειθσ αρετησ, και ε μλω τοι τι απο τωτωρ
 απελευορ, και μιοδορ λαμβανωρ ταυτα παρεκελευομλω, ειχη αν
 τινα λογορ, νυν ηρατε δη η αντωι, οτι οι κατηγοροι ταλλα παυτα
 ετωσ αναχυντωσ καταγορυντεσ, τοτογε εχθ οι οιτε εγρηνοτο απα
 ναχηντησσαι, παραχομιοι μαρτυρα, ωσ εγω ποτε τινα η επραξα
 μλω μιοδορ, η ητποσα. ικανορ γαρ οημα εγω παρεχομαι του μαρτυρα,
 ωσ αληθη λεγω τλω φηφισωσ αν, εν διοξειρ ατοπορ εν, οτι δη
 εγω ιδια μλω ταυτα συμβουλεω, περιων και πολυπραγμωνωρ,
 δημοσια δε ετομω αναβαινωρ εις το πλθθ το υμετορορ, συμβε
 λευαρ τη πολει. τοτο δε αιτιορ εστι, ο υμιασ εμδ πολλοικσ ακηκοα
 τε πολλαχθ λεγοντοθ, οτι μοι θεορ τι και διαμονιορ γιγνεται, φω
 νη, ο δη και ην γραφη επικωμωδων μελιτοσ εγραφατο. εμοι δε
 το εστιρ εκ παυλοσ αρεταμιορ, φωνη τις γιγνομλω η οταν γηνησ,
 αει

Officia summi
Arbitri per
exemplum

videtur Logodoti esse
huc in loco / ουν /
A lex summi
hinc de.

φωβου - φωρ
καλυμν α πορ
αφημω.

A iuris summi
amplificans.

Responsum ad
diver honem.
De iuris summi
in n. loquitur.
Propositio ad
diver honem.

inimicus eius
veritate
de p. l. r.
quod est com.
sa.

αει απορεπει με τοτοθ ο αν μελλω πραττειν, προρεπει δε ε ποτε. το
 το εστιρ ο μοι φηφισται τα πολιτικα πραττειν, και παγκαλωσ
 δε μοι διοκε φηφισταει. εν γαρ ισε ω ανθρωθ αδλωαιοι, ει εγω πα
 λαει επεχειρησα πραττειν τα πολιτικα πραγματα, παλαει αν α
 παλωλειρ, η ετ αν υμιασ ωφεληκειρ εδερ, ετ αν εμαυτορ. και μοι
 μη αχθεδε λεγοντι τα ληθη, ε γαρ ειρ οσ τις ανθρωπω σωθησεται
 ετε υμιν, ετε αλλα εδοριω ληθει γηνηστωσ φηφισται μλω, και δια
 κωλυωρ πολλα αδικα και παρανομα φη τη πολει γιγνεται. αλλ
 αναγκασθ εις τοθ οντι μαχομιορ υπερ το δικαιοσ, και ε μελλει
 ελιγορ χρονορ σωθησεται, ιδιωτενερ, αλλα μη δημοσιενερ. μεγα
 λα δ' εγωγε υμιν τεμημερα παρεφομαι τωτωρ. ε λογοσ, αλλ ο υμιασ
 τιματε, εργα. ακουσατε δη μοι τα συμβουλοτα, ινα ειδητε οτι εδ
 αν ενι υπεικομαι, παρα το θεορ, δεισασ θανατορ, μη υπεικομθ δε αμα
 και αν αν απολομλω. ερω δε υμιν φορτικα μλω και δικαιοικα, αλη
 θη δε εγω γαρ ω ανθρωθ αδλωαιοι αλλω μλω αρχλω εδερμιαν πα
 ποτε ηρα φη τη πολει. εβελεφα δε, και ετυχη ημωρ η φυλη αντιο
 χησ πρυτανευσα, οτε υμιασ εσθ δεκα στρατηγοσ εσθ οη ανελομωσ
 εσθ εκ τ ναυμαχιασ, εβελευσαδε αδροσ κοινηρ παρα νομορ, ωσ φη
 τοθ υσερω χρονα πασορ υμιν εδοξε. τοτο εγω μονθ τωρ πρυτα
 νεωρ ηναντιωμλω υμιν, μηδερ ποισθ παρα εσθ νομοσ. και φηφισται
 εψηφισαμλω, και ετοιμωρ οντωρ φηφισκηναι με και υπαγεμτωρ
 φητορορ, και υμωρ κελονοτωρ, και βοωντωρ, μετα το νομοσ και το
 δικαιοσ, ωμλω μαλλον με δεαρ διακινδυνευειρ, η μεθ υμωρ γηνησθ
 μη δικαιοσ βαλευομλωρ, φοβηθηγντα δεσμορ η θανατορ, και ταυ
 τα μλω λω, ετι δημοκρατε μλωσ ελ πολειωσ. επειδη δε ολιγαρχια
 εσ φηφισοι φηφισκοντα αν μεταπεμφαιμιοι με, ωμωρ τορ ανωρ εις τλω
 οολορ, προσεταξαν αγαγεμθ εκ Σαλαμινθ Λιοντα του σαλαμι
 νιορ ινα αποθαιοι, οια δη και αλλοικσ εκαινοι πολλοικσ πολλα προσε
 ταττορ, βαλομιοι ωσ παλαιοσ ανατλησαι αιτιωρ. τοτε μλω τοι
 εγω ε λογοσ, αλλ εργα αν φηφισαμλω, οτι εμοι μλω θανατο μελλει
 C 2 ειμη

quid loquatur illud
Demosthenis anaphorice.
De iuris summi ad
mimistrans.

Hei Logodoti
inimicus eius
p. l. r.
quod est com.
sa.

Ad summi
iuris

Contra

Contra

Contra

Contra

Contra

Contra

Contra

Contra

Contra

Contra

τὸ βλάσθησεν ἅπαντες ἀποκρίσας· καὶ λέγουσιν μετὰ τὸν ἄλλον τιμῆσαι
 αὐτοὺς δι' ἐγγυᾶσθαι τιμῶμαι ἐν τούτοις ἐγγυηταὶ δὲ ὑμῶν ἔσονται
 τὸ ἀργυρεῖς εἶναι ἀξιοῦσθαι· ὅτι πολλοὶ γ' ἔνεκα χρόνου ὡς ἀνδρῶν ἀδύ-
 ναοὶ ὄνομα ἔφετε καὶ αὐτίαν ὑπὸ τῷ βασιλευσίνων τῶν πόλεων λοιδο-
 ρεῖν, ὡς Σωκράτῳ ἀπεκρίθηκατε, ἀνδρῶν σοφῶν· φήσονται γὰρ δὴ με-
 σοφῶν εἶναι, καὶ μὴ εἶμι, οἱ βασιλευσίνων ὑμῶν ὄνειδίζουσι· εἰ γὰρ ποιε-
 μένατε ὀλίγου χρόνου, ἀπὸ τῷ αὐτομάτῳ ἂν ὑμῶν ἄσπετος ἔχρηστο ἐμὲ
 τιθάναι δὴ ὄρατε γὰρ εἰς τὴν ἡλικίαν ὅτι πόρρω ἦγε δὲ τῷ βίῳ, θα-
 νάτῳ δὲ ἐγγύς· λέγω δὲ ἄσπετος, ὅτι πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς σὺν ἐμῷ
 καταψικισσάμενος θανάτῳ· λέγω ἡ τὸ πρὸς σὺν αὐτὸς τούτους·
 ἴσως μὲ οἶδε ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι ἀπορία λόγῳ ἐαλωκηνία θύτῳ,
 οἷς ἂν ὑμᾶς ἐπισσασί, εἰ ὡμῶν δέου ἀπαύσια ποιεῖν· λέγειν, ὡς τὸ ἀπο-
 φυγεῖν τὴν δίκην, πολλοὶ γὰρ δὲ εἶναι, ἀλλ' ἀπορία μὲν ἐάλωκα, ὅτι μὲν βί-
 λόγῳ, ἀλλὰ τὸ λυμῆς καὶ ἀναίσιμῳ τῆς, τὸ μὲν ἐβέλτερον λέγειν πρὸς
 ὑμᾶς τοιαῦτα, οἷα ὑμῶν ἡδύς ἂν ἴω ἀκέραι, θρηνῶν τὸς μετὰ καὶ ἀδύ-
 ρομῆς, καὶ ἄλλα ποιεῖν· καὶ λέγουσιν· πολλὰ καὶ ἀξία ἐμῷ, ὡς
 ἐγὼ φημι, οἷα δὴ καὶ εἶθι δεῖ ὑμῶν τῶν ἄλλων ἀκέραι· ἀλλ' ὅτε τότε
 ὡς θῆναι δέου ἔνεκα τῶν κινδύνων πρᾶξαι ὅδε ἀνελύθησθαι, ὅτε νῦν
 μοι μεταμείλει ὅπως ἀπολογησάμενος, ἀλλὰ πολλὸν μάλλον αἰετῶμαι
 ὡς ἀπολογησάμενος τεθναίαι, ἢ ἐκείνῳς ζῆναι· ὅτε γὰρ ἐν δίκῃ,
 ὅτ' ἐν πολέμῳ, ὅτε ἐμὲ ὅτε ἄλλοι ὁδῶν δὲ ἄσπετος μηχανᾶσθαι, ὅπως
 ἀποφυγεῖται πᾶν ποιεῖν θανάτου· καὶ γὰρ ἐν ταῖς μάχαις πολλὰ
 κινδύων γίνεσθαι, ὅτι τόγῳ ἀποθανεῖν ἔξομαι, αὐτὸς ἔκφυγοι, κατ'
 ὅπλα ἀφίξει, καὶ ἐφ' ἱκετίαν βραπείας τῶν διωκόντων· ἀλλὰ πολλοὶ
 μηχαναὶ εἰσιν ἐν ἐκάστοις τοῖς κινδύνοισι, ὡς τὸ διαφεύγειν θά-
 νατου, εἰ μὴ τις τολμᾷ πᾶν ποιεῖν καὶ λέγειν· ἀλλὰ μὴ ὅτι ἡ χα-
 λειπὸν ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι, θανάτου ἐκφυγεῖν· ἀλλὰ πολλὸν χαλεπώ-
 τερον, πονηρίαν, θάττον γὰρ θανάτῳ, δεῖ· καὶ νῦν ἐγὼ μὲν, ὅτε βρα-
 δύς ὡν καὶ πρὸς τῆς, ὑπὸ τῶν βραδύτῳ ἐάλωμαι, οἷα μὲν κατῆ-
 γοροι, ὅτε θεινοὶ καὶ ὄφεις ὄντες, ὑπὸ τῶν θάττον, ἔτι κακίαι· καὶ
 νῦν

νῦν δὲ ἐγὼ μὲν ἀπειμι ἀφ' ὑμῶν θανάτου δίκῃ ὄφλων, ὅτι δὲ
 ὑπὸ τῷ ἀληθείας ἀφληκτόν μοι βίβλαιον καὶ ἀδικίαν, καὶ ἐγὼ γε βί-
 τιμήματι ἐμῷ, καὶ ὅτι· ταῦτα μὲν ἐν πῶν ἴσως ὅτι καὶ εἶσαι
 χεῖρ, καὶ οἷμαι αὐτὰ μετὰ ἔχειν, τὸ δὲ μετὰ ἄσπετος ἐπιθυμῶ ὑμῶν
 χροσμοδῆσαι, ὡς καταψικισσάμενοι μετὰ γὰρ εἶμι ἡδύς ἐν ταῦτα,
 ἐν ὡς μάλιστα ἀνθρώποι χροσμοδῆσαι, ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι·
 φημι γὰρ ὡς ἀνδρῶν εἰ με ἀπεκρίθητε, τιμωρίαν ὑμῶν ἔξομαι ἐυθύς
 μετὰ τῶν ἐμῶν θανάτου, πολλὸν χαλεπώτερον ἢ δὲ ἡ οἷα ἐμὲ ἀπε-
 κτείνετε· νῦν γὰρ ἄσπετος ἐργασθε, οἷοι μὲν ἀπαλλάξεσθαι τῷ θανάτῳ
 ἐλεγχον τῶν βίῳ, τὸ δὲ ὑμῶν πολλὸν φαντικῶν ἀποθνήσκουσι, ὡς ἐγὼ φη-
 μι· πολλοὶ ἔσονται ὑμᾶς οἱ ἐλεγχοντες, ὅς νῦν ἐγὼ κατῆχομαι, ὑμῶν
 δὲ ἔτι ἡδύς εἶναι, καὶ χαλεπώτεροι ἔσονται, ὅσοι νικητοὶ εἰσι, καὶ
 ὑμῶν μάλλον ἀγανακτῆσθε· εἰ γὰρ οἶδε ἀποκτείναντες ἀνθρώ-
 πους ἐπιχίσειν τῶν ὄνειδίζουσιν τινὰ ὑμῶν, ὅτι ἐν ὄρθῳς ζῆτε, ὅ κα-
 λῶς διανοεῖσθαι· ὅτε γὰρ εἶδ' αὐτὴν ἡ ἀπαλλαγὴν ὅτε πᾶν διωκτῆ,
 ὅτε καλῆ, ἀλλ' ἐκείνη καὶ κακίην καὶ βία, μὴ σὺν ἄλλοις κολῆσαι,
 ἀλλ' αὐτὴν παρασκευάζειν ὅπως εἶσαι ὡς βέλτερος· ταῦτα μὲν ἐν
 ὑμῶν τοῖς καταψικισσάμενοις μαντευσάμενος ἀπαλλάττομαι·
 τοῖς δὲ ἀποψικισσάμενοις ἡδύς αὐτὸν διαλεχθείω, ὑπὲρ τῶν γεγονό-
 τῳ τῶν πράγματι, ἐν ὡς αἱ ἀρχοντες ἀρχολίαν ἔχουσι, καὶ ὅπως
 ἔρχομαι, οἱ ἐλθόντα με δὲ τεθναίαι· ἀλλὰ μοι ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι,
 παραμείνατε τούτου χρόνου· ὅδε γὰρ καλῶς διαμυθολογήσασθαι
 πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἔξομαι· ὑμῶν γὰρ ὡς φίλοις ὄσιν, ἐπιδίδεσθαι ἐβέλ-
 τῶν νῦν μοι συμβεβηκός, τί ποτ' ἐρῶσιν· ἐμοὶ γὰρ ὡς ἀνδρῶν δικασταῖ,
 ὑμᾶς γὰρ δικαστῶν καλῶν ὄρθῳς αὐτὸν καλοῖω, θάμῳσι μὲν τι γέγονεν·
 ἢ γὰρ εἰσθεῖα μοι μαντικὴ ἢ τῶν δαιμονίων, ἐν μὲν βίῳ πρόδωκε χρόνον
 πᾶντι, πᾶν πονηρὴν αἰετῶν, καὶ πᾶν ὑπὸ συμφορῶν φαντικῶν μὲν,
 εἶτι μέλλοιμι μὴ ὄρθῳς πρᾶξαι· νῦν δὲ συμβεβηκέν μοι ἀπερ ὄρατε
 καὶ αὐτοὶ, ταῦτα ἄγε δὴ οἰκθέρῳ αὐτὸς, καὶ νομίζεται ἔχαστα κα-
 κῶν εἶναι· ἐμοὶ δὲ ὅτε ὄρνυσι ἐωθεν οἰκθέρῳ ἡναντιώθη τὸ τῶν θεῶν

σημείον, ὅτι ἡνίκα ἀνέβαινον γήταυδοὶ ὑπὸ τὸ δικαστήριον, ὅτι γὰρ
 ἔρ' λόγῳ ἐδίκην, μέλλοντι τί εἶναι, καὶ τοι γὰρ ἄλλοις λόγοις πολλοῦ
 δὴ με ἐπίχε λέγοντα μεταξὺ. νυνὶ δὲ ἔδραμ' ὑπὸ ταύτῃ τῷ πρὸς
 ξίμ, ὅτ' γὰρ ἐργῶ ἐδίκην, οὐτ' γὰρ λόγῳ ἠναντιώθη μοι, τί ἔν ἀίτιον εἶν
 ὑπολαμβάνω; ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ. κισιωμέναι γάρ μοι τὸ ξυμβεβηκός ἔσθ',
 ἀγαθὸν γεγονέναι, καὶ οὐκ ἔδ' ὅπως ἡμεῖς ἐρῶς ὑπολαμβάνομεν,
 ἄσοι οἰόμεθα κακὸν εἶν τὸ τεθναίνει. μέγα μοι τεκμήριον ἔσθ' ἡ γέγο-
 νη, ὅ γὰρ ἔδ' ὅπως ἔκ ἠναντιώθη αὐ μοι τὸ εἰσὸς σημεῖον, εἰ μὴ τε
 ἐμελλομεν ἀγαθὸν πρᾶξαι. γήνοισα μὲν δὲ καὶ τῆσδε, ὡς πολλὴ ἐλ-
 πὶς ἔστι, ἀγαθὸν αὐτὸ εἶν. διούρ γὰρ, θάτορον ἔστι τὸ τεθναίνει. ἢ γὰρ
 οἶον μὲν εἶν, μὴ δ' αἰδοῖσιν κισιωμαία μισθὸν ἔχου τὸν τεθνεῶ-
 τα, ἢ κατὰ τὰ λεγόμενα μεταβολή τις τυγχάνει ἔσθ' καὶ μετόικη
 σὶς τῆς ψυχῆς, τὸ τόπος τὸ γήνοισα εἰς ἄλλον τόπον, καὶ εἴτε δὴ
 κισιωμαία αἰδοῖσιν ἔστι, ἀλλ' οἶον ὑπὸ, ἐπειδὴ τις καθένδωρ μὴ
 δ' ὄναρ μὲν ὄρα, θαυμάσιον κέρδι' αὐ εἶν ὁ θάνατ' ἐγὼ γὰρ αὐ
 οἶμαι εἴ τινα ἐκλεξάμενον δέοι ταύτῃ τῷ νύκτα γῆ ἢ ἔσθ' καθε-
 διαρθρῆν, ὡς τε μὴ δὲ ὄναρ ἰδίῃ, καὶ τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 τὰς τὸ βίῃ' ἑαυτὸ ἀντιπαρθεῖντα, ταύτη τῇ νυκτὶ, δέοι σκελε-
 μένον εἰπεῖν ὅποσας ἀμεινον ἢ ἡδίου ἡμέρας καὶ νύκτας, ταύτης δ'
 νυκτὸς βεβίωκην γῆ ἔσθ' ἑαυτὸ βίῃ, οἶμαι αὐ μὴ ὅτι ἰδίῃ τινὰ,
 ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα, ἐναρμόμιτους αὐ εἶναι αὐτὸν ταύτας,
 πρὸς τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ νύκτας. εἰ ἔν τοιούτῳ ὁ θάνατός ἐστι, κέρ-
 δι' ἐγὼ γε λέγω. ἢ γὰρ ἔδ' ὅπως πλείων ὁ πᾶς χρόν' φαίνεται ἔσθ'
 δὴ εἶν, ἢ μία νύξ. εἰ δ' αὐ οἶον ἀποδμησάσθ' ὅθ' ἄνατ' γῆ γῆσδε
 εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ἀληθῆ ἔστι τὰ λεγόμενα, ὡς ἔρα ἐκεῖ εἰσι παύ-
 τες οἱ τεθνεῶτες, τί μᾶζον ἀγαθὸν τὰτ' εἶν ὡ αὐ δὲ δὲ δικασαί; εἰ
 γὰρ τις ἀφικόμεν' εἰς ἄδης, ἀπαλλαγῆς τῶν τῶν φασκόντων
 δικασῶν εἶν, εὐρύσει ἔσθ' ὡς ἀληθῶς δικασαί, οἴπερ ἔ' λεγονταί ἐκεῖ
 δικάζει, μίν' τε καὶ Ρασάμανθ' αἰακός, καὶ Τριπτόλεμ',
 καὶ ἄλλοι ὅσοι τῶν ἡμιθέων δίκαιοι ἐγγόντο γῆ ἔσθ' ἑαυτῶν βίῃ,
 ἔρα

ἔρα φαῦλι αὐ εἶν ἢ ἀποδμησάσθ' ἢ αὐ Ὀρφέ ξυγγηῖσθαι, καὶ Μισαίω,
 καὶ Ησιόδῳ, καὶ Ομηρῳ, ὑπὸ πόσω αὐ τις δέξασθ' αὐ ὑμῶν; ἐγὼ μὲν
 γὰρ πολλὰ κίς ἐβελω τεθναίνει, εἰ ταῦτά ἐστιν ἀληθῆ. ἐπεὶ ἔμοιγε καὶ
 αὐτῶ θαυμάσιον αὐ εἶν ἢ διαβίβῃ αὐτόδι, ὅποτε γῆτύχοιμι Παλαμῆ-
 δη, καὶ Αἰάντι ἔρ' Τελαμών', ἢ εἴ τις ἄλλ' τῶν παλαιῶν δῖα
 κείσιν ἀδικοῦ τεθνηκην, ἀντιπαρθεῖσθαι τὰ ἑμαυτὸν πάθῃ πρὸς
 τὰ ἐκείνων, ὡς ἐγὼ μὲν ἔκ αὐ ἀκρίδες εἶν. καὶ δὴ καὶ τὸ μέγιστον, ἔσθ'
 ἐκεῖ δ' ἐξετάζοντα καὶ ἐρρωῶντα, ὡς περ ἔσθ' γῆταῦθα διάγειν, τίς
 αὐτῶν σοφός ἐστι, καὶ τίς οἶεται μὲν, ἐστ' ἔ. ὑπὸ πόσω δ' ἄρ τις ὡ
 ἄνδρες δικασαί, δέξασθ' ἐξετάσαι τὸν ὑπὸ Τροίαν ἀγαγόντα τῷ
 πολλῷ στρατιῶν, ἢ Ὀδυσσεῖ, ἢ Σίσυφον, ἢ ἄλλοις μυθίοις ἄρτις εἴποι
 καὶ ἄνδρες καὶ γυναικας; οἷς διαλέγεσθαι ἐκεῖ, καὶ ξυεῖναι, καὶ
 ἐξετάζειν. ἀμύχανου αὐ εἶν ἐνδραμονίας πάντως, ὅ δὴ πρὸ τῶν γε
 γῆκα οἱ ἐκεῖ ἀποκίφῃσθαι. τὰ τε ἔ' ἄλλα ἐνδραμονίες ἐσθ' οἱ ἐκεῖ,
 τῶν γῆσδε, καὶ ἢ δ' ἢ τὸν λοιπὸν χρόνον ἀθάνατοὶ εἰσιν, εἴπερ γε τὰ
 λεγόμενα ἀληθῆ ἔστιν. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς καὶ ὡ ἄνδρες δικασαί ἐν ἐλπι-
 δας εἶν πρὸς τὸν θάνατον. καὶ γῆτι ἔσθ' διανοεῖσθαι ἀληθες, ὅτι οὐκ
 εἰσιν αὐ δὲ ἀγαθῶ κακὸν ἔδ' ἔ, ὅτε ζῶντι, ὅτε τελευτήσαντι. οὐδὲ
 ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τῶν πράγματα. ἔδ' ἔ τὰ ἐμῆ νῦν ἀπὸ τῶ
 αὐτομάτῃ γέγονη, ἀλλὰ μοι δὴ λόγ' εἰσιν ἔσθ', ὅτι ἢ δ' ἢ τεθναίνει καὶ
 ἀπὸ γῆσδε πρᾶγμα τῶν βέλτιον ἴω μοι. διὰ ταυτὶ καὶ ἐμὲ ἔδ' ἔ
 μὲ ἀπέτρεψε τὸ σημεῖον. καὶ ἐγὼ γε τοῖς καταψηφισαμένοις μου,
 καὶ τοῖς κατηγόροις, ὅ πάντων χαλεπαίνω, καὶ τοῖς ταύτη τῇ δια-
 νόια κατεψηφιστόν με καὶ κατηγόρην, ἀλλ' οἰόμενοι βλάπτειν τί.
 ἔσθ' αὐτοῖς ἀξίον μὲν φερεσθαι. τοσόνδε μὲν τοι αὐτῶν δέομαι. ἔσθ'
 ἔσθ' με ἐπειδὴν ἢ ἔσθ' ἔσθ', τιμωρήσασθαι ὡ ἄνδρες ταυτὰ ταῦτα λυ-
 πῶντας, ἀπερ ἐγὼ ὑμᾶς ἐλύποιμ, ἐὰν ὑμῖν διοκῶσι ἢ χρημάτων, ἢ
 ἄλλῶ τῶ πρότορον ἐπιμελεῖσθαι, ἢ ἀρετῆς. καὶ ἐὰν διοκῶσι τί εἶν, μὴ
 δὲ ὄντες, ἀνεδίξτε αὐτοῖς ἄσπερ ἐγὼ ὑμῖν, ὅτι ἔκ ἐπιμελοῦνται

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

εἰ δ' αἱ καὶ οἶοντά τι εἶν' ὄντες ἄδελφός ἀξιοί, καὶ ἐὰν ταῦτα ποιῆτε,
δικαία πεπονθώς ἐγώ εἶσομαι ὑφ' ὑμῶν, αὐτὸς τε καὶ οἱ υἱές. ἀλλὰ
γὰρ ἥδη ἄρα ἀπιγίαι, ἐμοὶ μὲν ἀποθανομένη, ὑμῶν δὲ βίωσομένη.
ἐπότεροι δὲ ὑμῶν ἔρχονται ὑπὲρ ἀμεινον προῦγμα,
ἀδελφὸν παντί, πᾶσι ἢ ἕξ
θεῶ.

Τέλος Σωκράτους Ἀπολο-
γίας.

Accusatus autem fuit à vrb. in foro ob
hęc crimina . 1. quod novos Deos
inuexisset in urbem . 2. quod corru-
perit iuvenes . 3. discipulos suos .

In prima parte huius dialogi obsequio se-
gibus . 3. causam suam agit 2. defendit
3. in crimina refutat . A hęc pars
huius dialogi laudat Socratum .

Primum igitur de liberatione demonstrari
nō in iudiciali quō in hoc dialogo

Accusationes fuerunt 3. Hęc 1. Melitio
2. Lycorator .

Statim est in hoc dialogo iocunditas .

In exordio facimus attentionem do-
cilitatem . Ceterum autem hęc apud personam
sua in aduersariōrum benevolentia .

Socratis defensio moralis .

Exordium cū
dubitatione
et quasi Iporia .

Quomodo vos Athenienses affecti sint à
meis accusationibus . nescio . Ego sane pro-
pmodum ab ipsis ita affectus sum , ut pro-
pemo

Reiectio, hinc
criminationem .

Correctio .

propmodum mei oblitus sum . Ita probabilius
dixerunt . Athenienses nihil vixi prop-
modum dixeram , maxime vero ex illis ad-
iuratus sum , que multa emendationum sum-
cum dixerim quod vos oporteat cauere
ne à me decipiamini : propterea quod sim
dicendi peritus . Quod . n. nihil eos sed meos ad-
uersarios pudeat . re ipsa statim à me convincerent
quia ne nullum quidem visus fuero valere
dicendo . Illud mihi visum est omnium in-
pudensimum esse . Nisi illi vocent dicendi peritum
eum qui veritatem dicit . Si hoc dicunt , 1. volut
eum in oratorem bonum qui vanum dicit , fuit res
equidem me esse Rhetorem non illis similes .
Illi itaque quemadmodum ego dico nihil vixi
dixerunt vos vero audietis ex me omnem verita-
tem . Neque me Hercules Athenienses orationem
eleganter qualis est illorum instructa verbis et
notis . neque ornatam . 1. premeditaram in domo com-
positam audietis , verum ea que tenere . 1. vulga-
ribus verbis dicunt . verbis ex quotidiano usu de-
promptis audituri estis . Confido enim

Prohemio.

Peritio hanc eam
sequitur?

Peritio.

ea que dico recta et honesta non & nullus
 vestrum aliud quippiam a me expectet
 Mimi me. n. me decet in hac aetate profecto
 quemadmodum adolescentem capositam se
 laborantem orationem ad vos adferre. Argue
 vehementer sancti Athenie? hoc vos oro
 in obsecro: si audieritis me eam dicitur ista
 verbis quibus consuevi dicitur in foro et supra
 me sum, ubi me plerique vestrum audire
 vultis in alijs locis neque admiximini
 neque immuluerimini linguam gratia sic. n.
 res se habet. Nunc ego primus ascendi in
 suggestum natus aetas plus quam septuaginta
 quam penitus valde et ignavus sum in vestra
 forensi dicendi ratione. Quemadmodum igitur
 si reuera hospes eam mihi veniam daretis
 si in ea lingua et ratione dicendi verba fecerim
 in quareducatis eam. Et sancti et nunc hoc
 vos obsecro, ut mihi iudicium in incerto et non
 permittatis idam quod dicendi. Sicut id peritus sum

Vult vos persuadere
dare ab eam?

Altraperitio.

Comatio Iudicium
cum are primo
nem.

Sequitur alia per
orationis et augur
vobis. Est autem
et per augurios
aut. n. brevis
capita reponimus
orationis. aut ea
quod nobis in adu
nisi et non ad
narramus.

Ego (sancti) Navi
gratio magis.

Jam incipit
eximiam et
narrans.

Hoc sum quod sit
apud Aristoteli
et peritio.

noctius funtuit sit, I. Nud vero quod siderandum
 est in illis rebus in comprehendendo, nunquam nova
 dicam an non. Illa non rursus est Iudicium rebus.
 miumberet et diligenter perpendatur. ora
 vobis vobis officium est vera dicitur. Peritio igitur
 merito respondeo, ad ea que primus falso
 sunt obiecta. et primis accusatoribus. Deinde
 vero ad ea que secundo loco sunt proposita.
 et secundis aduersarijs. Ego sancti nullos
 accusatores habui apud vos, et iam dudum
 plurimis annis et nihil vobis dixerunt
 Quos ego magis metuo, quam eos que sequuntur
 Anytum. Quia illi omnino rationis dicitur
 peritio. Illi vero Athenienses longe illos eloquentia
 superant, qui complures vestrum a pueris sibi
 debuitos habuerunt et vos persuadent et
 me accusauerunt sine ulla veritate. Quod
 et vir alius sapiens Socrates, qui peritio
 et qui in sublimis verborum. Et qui
 inquit omnia que sub terra sunt. et qui inferis
 nam orationem superiorum posse facere.
 Hi o viri Athenienses hanc famam de me

et qua ferus Melito, hanc accusationem
 instituerit adversus me. Sit sanis sit.
 Esto. Sit ita. Quid nam ad feroces
 calumniabamur illi calumniatores, quae
 ut in accusationem opt decerant,
 citant. Socrates iniuste agit, et
 nimium curiosus est in querendo ea
 quae sunt sub terra et ea quae sunt in
 caelestia et deorum orationem
 meliorem efficiendo. et alios verum
 non docuit. Quae nam illa est accusatio,
 talis est illa accusatio, talia. n. vidistis
 ipsi in Aristophanis commedia. Socratem
 quendam dicentem, se deo versari se in aere. i.
 Aperti sunt tamen patibula. et alia multa
 de hircamenta iugari. Quorum ego int
 neque magnum nec parum valde intelligo
 Neque vero illud dicam, quod communem habet
 scientiam peritiam. Si quis hanc rem

Haec crimina
 sunt de comicis
 dia Aristophanis
 in nubibus.

Iam incipit sua
 refutatio.
 et deinde ad
 Socratem prima.

Avaritia vel
 ratio.

Occupatio multae
 in dicitur
 huius artis.

incipit negando
 nam adferre
 et hoc magis
 non desit pro
 a signis.

Trans ad aliud
 exiit.

36.
 et in ea adhibet
 per suadendam illorum
 quae saniora de re publica
 locum habitum data
 pecunia in gratiam
 habent.

peritus est, ne quo pacto ad tot illam crimina a
 Melito superveniam. Verum hanc rem
 Athenienses, ut adest. i. ego in his rebus
 athenorum non versor. Testes vero multos
 et vobis et libeo, et petro, ut vos mutuo
 doceatis et de libationis. quod quod me magis audis
 istis differantur. Multi enim et vobis tales
 sunt. dicite ergo vobis mutuo, ut magis am
 parum, aut magnum audierit aliquis vestrum de
 his reb. me disputare. Et inde cognoscetis, qualia
 et reliqua sunt, quae vobis de me dicit. Nam
 nihil istorum est, sed verum. Neque si ab aliquo
 audieritis quod ego contra homines infirmos
 et pecuniam exigam. quae sunt faciam neque
 illud verum est. Quoniam illud sanis videtur
 honestum si quis possit idoneos non, ad in
 simandos homines, quales sunt Gorgias Laonius
 et pelias ille Gyus, et Hippas Elonus ho
 rum. n. in quibusque Athenienses facultatem tur
 nigrosque in una quaque civitate adhibent,
 quibus b. lites cum quocumque civium liberos gratis
 committant, Nos per suadendam, sed adhibet.

Prima

Præterea alius etiam vix est parius .i. ex
Pano insula. Sapiens. Quem ego intellexi apud
vos habitare. .i. in Re pub: vna vrsani. accessi
enim vicum, qui septuaginta soluit maiorem pecunie
summam, quam omnes alij. Kallig β. Pylip
ponici filio. Illum itaq; interrogabam. Dicit
u. ille duo filij. Kallia inquam ego si filij
tui equini pulli, et ut viruli essent naq; posse
muis ipsis magistrum suū prefectum deligere
& mercede gaudere. qui eos β liberos in
sua arte liberales et honestos facturos ee
Erat vero ille aut ex illis qui artem equi
nariorū aut illi qui agriculturalū periti sunt
Nunc vero quoniam homines sunt que
preceptorem labes illis in aīo perficere
.i. quem vis eis pfectum pficere. Quis
nam est huius virtutis .i. artis humane
& ciuicis peritus est. Puro. n. re illa dicit
vix ponderasse, quoniam ubi libri sunt
Est ne alijs inquit ego) aut non.
Omniū inquit ille. Quis (ego inquit
Et cuiusnam. n. quando p̄cio docet. Ex
mus inquit o Saccarus, parius. n. quq;

Jam in p̄ci ut fuit
tratio n̄m.
Jam facit novam
obitatio n̄m.

ego, Novus q̄o
& Angelus

Pomio

primo p̄ci er
in p̄ci cas et
casus rep̄ci

imū docet. E ego beaurū existimāi, ut h̄m
vna laudāi. si reuerateneret illam artem
sed sic sedulo doceret. Et ego ipse mihi nen
hememer placenem. Sed. in d̄f̄m. et elegāti
urū habentem. n. gloriāram. si hanc artem
seriam. Verum tam nō raris defensionē
fortassis obissent ut n̄m pollentz aliq;
mō. vnum o Saccarus quod nā r̄ n̄m
officiū n. iudicē h̄ calūniis existerem
neq; n. sanē. Si nihil p̄ n̄m certos egisses
aut n̄t aliud egisses quā vulgū so h̄
tanta fama ut sermo hominū de
te' om̄i n̄m? Dic ego nobis quid ee
n̄ n. nos malē de' ut iudicemus. Et
ille videt mihi recte d̄m, qui dicit h̄m, n. ego
conabor exponere, quid nam illud sit, quod mihi
imposuit illud nomen & illam calūniā
Auscultare ign. n. fortassis videtor aliq; v̄stā
wam, at scitote certo, quod omnim vobis ven
ritatem sum dicturus. Ego. n. defensionē. ob
nullam aliam causā p̄pter sapiētiā vero aliquā
illud nōm adoptā, sum. Qualem nam
p̄ma sapiētiā. q̄ v̄ nā ista sapiētiā? q̄
4 e fortassis sapiētiā humana. D̄o videtor
sapiens

Concedit alijs
sapieniam sibi
admirari.

Et ait ut sibi
voluit obstruere
os.

Se ipsum ut
male laudantur
aut exprobrant
appollini ut cuius oras
illo sapienti sibi iudicant.

Laudant aut
Choro phon la

sapiens esse. Illi autem fortasse quos iam dixi
sunt prodius. et Georgius Zeoniacus. maiores
sapiencia quam humana habeant. au-
tem non habeo quod dicam. Ego enim illam non
teneo sed sapienciam. Verum quicumque
hoc dicit mendacium. et dicit illud ad
meam calamitatem. Et o viri desunt
non tumultuaverunt. Si magis ad videlicet
vobis dicitur. Neque enim mea est
ista oratio que dico, vero proferam vobis
auctoritatem fide dignam. Nam meae sa-
piencie si aliqua est, et qualis sit,
exhibebo vobis res factas deum illum
Dolphinon et Appollinon. Hec est
namque probo vobis ille meus orator
socialis a puero, et vestro vulgo fuit
amicus, et in eadem fuga fuit et
deserenda vobis factus et suis suis
inimonia miris, qualis fuit
Choro phon. Quam vehementer ad
quodcumque modo cum impudens impudens
Et cum aliquando vobis in Dolphinon
ausus est, illud oraculo poscere, et

paris.
Iam in ista
lingua singulis
narrationem.

Iam in ista
et circumlocutione
dicit et mon-
nus affectus in.

quemadmodum dixi ut mirum vobis me
Interrogatum itaque. tum aliquis me non
sapiencior respondit utique Pythia. non mi-
nem prudentiorem non. Et haec ob-
caam fuerat hic illius testimonium dicit
vobis. quoniam ille sed Choro phon
mirum. Sed consulente, quare nam
hec dicam vobis et exponam, unde mihi hec
calamitas sit orta. cum non hec audivisset
sic cogitabam quid tandem dicit Deus. et quod
obscurum videretur. Ego enim neque magis mihi neque
parum mihi conatus sum quod sum sapiens quod
ergo tandem dicit, cum dicitur me non sapienter
videtur. Haudquaquam sane mendacium
Illud enim fas est non est mendacium. Et
longo tempore decitabam, quid nam dicit
Tandem propter plures vix conatus
sum ad tandem in investigationem
veni ad quemdam qui sibi videbatur
sapiens. ut hic si modo usque explorata
idem varicinito me exponere oraculo
quod ille me non sapienter.

adrogandi ad
illud sapientia

In me si vocasti sapientissimum cum
naqz illu examinaueris. nomine n. in
opus deum mirari. Exat aut unus ex scrib.
pub: gubernatorib. Interf. go ceanni
vando unigmodi ad mihi corrigi
Et cu disceptante cu no, visus e mi
ille nra videtur sapiens no. in alijs
multis hominib. in maxime sibi ipsi.
minime vno esse. Et postqua
domiceps conabar si pbare in plana
fide quod videtur qd dnm sibi sapientis
in vno no. Quare vide huius odium
incurri in multis qui p sumes erant.
46. Cum naqz ad me ipse .i. domus
mea rursus veni. perperantat
quod ego. hoc vno sapientior sum.
Videri n. inqz nram. nihil ho
masti naqz boni scire. Vnde ille
opinion qd dnm no ad scrib. cu
in int scire. Ego vno qm int
scio naqz resistio me ad scrib.
visus ego mihi sum. hoc facile

Cum me in
dum sapientia
non no egredi
ris.

Socrus inqz.
vnu suu qd int
scio.
Vult pbare qd
inducit nram
resapientia no.

no sapientior, quod ego me q no vno
naqz me scrib. puro. Hinc .i. ab
illo vno prudentiori ad aliu mi no
illo no numero q videbam mihi
sapientior no quam ille in mihi
radam hie visa .i. radam vno hie
mihi visa e. Naqz hinc in alijs
multis inimicus factus sum. Dnmqz
iam ordine .i. p ordine iui in scrib.
in do lui, in vno, quod adiu
mihi consilia sum. Et hinc
videbam vno pnt no vno
no dmi Appollinis oraculo pluri
mi tuo. reliqz oib. amiseris
in vno in re plorare oraculo
qd no sibi vlla apud vno qui
sibi ad scire videbam. Et esse
p causam o vno dmi vno
ope. in apud vos vno dmi
revera mihi ad vno dmi. No
q maxime dmi vno vno

cum vos replexerim. Nunciat
 Dicitur et oracula dei mihi mihi
 sunt modo non ab illa sapientia
 ab eis. Alii vero homines qui videtur
 hanc doctrinam prorsus nihil scire
 in propriis nisi, ad sapientiam
 et per meo magno errore plaudere, et
 laborare libenter forte in istud
 uanum mihi non sine replexione
 Post ipsos qui in Republica versantur, in
 ad portas et eos qui Tragedias scripserunt
 et eos qui diramphos fecerunt, et alios ut
 palam me deplendentes me ipsum se magis
 imperant et subinventionem illis. Cum ergo
 accepissem in manus eorum poemata, que
 mihi videbantur maxime elaborata esse, dili-
 genter ea posita sunt. Interrogabam eos
 quid nam dicerent, ut simul et ad ab ipsis dis-
 cerent. putet me sane o Athenienses vobis
 veritatem fieri in dicendum, nam
 ut in summa dicam vobis, quibus illorum
 que ad sunt

Fama ad
 unum.

Fama ad catu-
 nia potestatem.

Jam nunc pariter
 in re fundamur
 suam de ipsis repositis
 in re dicitur ad
 fieri non esse in
 in dicitur humana
 sed non veritatem
 in potestatem et debet
 non esse et autem
 de re dicitur, hinc hinc
 et alios et potestatem
 fieri simili.
 Reddunt.
 Con-
 clus-
 sio.
 Jam primum ad
 3^{am} quae hinc
 5.

melius dicitur, de illis rebus de quibus illi. Similiter
 magis de potestatem illud in primum ad modum unum
 quod non illud sapientia faciunt. 1. carmina
 copiantur. Vana natura aliqua, et diuino
 afflatu nuntio. qui vates qui oracula et vari-
 cina dicitur replicat in soritibus 1. q
 oracula canunt. Illi enim dicunt multa et
 honesta. nec autem sciunt illorum qui variantur
 Talium errorem nisi sunt mihi potestatem fieri
 Similiter, mihi hinc nos primum potestatem et in
 alijs rebus prudentissimos et hinc se
 putant. in quibus in non sunt. Dicitur itaque
 hinc se a potestatem et putant me sapientia nos
 antecellere, qui apud illos et qui versabantur
 in Republica se excellant. Porro hinc
 in ad artifices. et ut summam dicam
 nullis sciunt mihi suam et sciunt et fiant
 nec int scire. illos vero scire me
 insumunt potestatem in multis et honestis
 rebus et in hac re non fiant scire.
 Vana sciunt, que ergo non scire

Iam ostendit esse
verum ut opitium

in me certius sapientiores erant. Verum
numquam desinens pro indubitanis mihi
in eadem veritate in quo in potest
in boni illi opitium. & prout quod autem
egregie exercent, unusquisque putat nihil
alijs se sapientissimos esse. Et eorum
ergo error illam sapientiam obscurabat, ita
ut me ipsum interrogarem de oraculo vultu
exoptem malum, in eadem qua eram seclia
esse, ut neque prodigium sapientia eorum. Neque
imperitia illorum imperitiam esse cupiam, an
unumque videret quod illi verum. Quare
mihi ipsi respondi et oraculo quod mihi
opitium sit, in eadem qua sum seclia
manere. Ex illa diligenti percuratone
Argonenses multe inimicie mihi ortae sunt.
Et illis difficillime. Quae gravissimae
in ab illis mihi reperit multa aliternis
Nomen vero hoc quo me sapientem
vocant, putant eum illi quod adsum. Sed
pernumero ipsum sapientem me esse in his

Iam promittitur
sua (non enim)

Hic tunc sum pro
numa odij sicut
reperit.

Iam tunc si ad
alia per se male
operantur sunt
nois.

Insuper Socrati
vero ipsum nomen.

Insuper oraculo
tuo.

De potius laude
non tunc non in
oraculo Iam
manet ad hunc
aliteris cinnis.
quod si invidiosus cor
vultus a moribus
aut ad hunc in re
tenet ut amant.

propter quae alios reprehenderem. Haec vero ratio
est videtur. Argonenses revera deus sapiens esse.
Et hoc oraculo illud dicere. quod humana
sapientia nullius aut parvi momenti sit. Et videtur
ea de re nota Socrati. Et usus est modo nota
at si dicitur. Appollo, quod is est mortalis hominis
sapientissimus est vultus. quod ea quae Socrates
cognovit quod nullius momenti sit quod ad
sapientiam attinet. Haec tunc igitur nunc cum
circumdo inquit ut investigo pro deo, vice
Appollinis an aliquem finem civium sine perij
notum prout sapientem esse. Quod si mihi visus
non fuerit sed sapiens deo opera collocatis
ostendo me non esse sapientem. et propter hanc
occupationem meam omnia mihi relinquunt ad
agendum in Republica dignum laude. Hoc dicit
vultus vultus est. neque in re per hanc. vultus
in summa inopia vultus propter actus
illis dicit quod si modo generis. Proterea adoluscentes
qui me sequuntur, qui in summo ocio vitam
legunt, et opulentissimi sunt! vultus me affectantur
et letantur cum audiunt homines reprehendi, et illi
156. Sept

septimum me imitantur. Et deinde conantur
etiam alios explorare. Et demum ut opinor in-
ueniunt magna copiam hominum qui putant
se aliquid scire, cum tamen sciant, aut parum
aut nihil. Deinde ergo illi qui ab his interrogantur
nihil irascunt, sibi ipsis vero non est, ipsis meis
discipulis. Et dicunt Socratem esse hominem
sceleratissimum, et corrumpere adolescentes. Et postquam
quidam aliquis interrogauerit quid non faciat sed Socrates
& doceat, nihil possunt respondere. Vani ignorant.
tacent. Ne vero videantur ignari esse illarum rerum
que in philosophia apud omnes versantur in se
sunt illa dicunt. Quod si Socrates inquit
caelestia, et ea que sunt super terram, nullos
animum deos estimat. Et quod faciat deus,
eam rationem meliorem nam veritate
ut opinor deus non voluit, quoniam manifestum
est facti sumus. quia plures in se ipsam
facto. quod fingam, se ad scire, ut in mentem
suam. Itaque ut opinor cum sum apertissimi, et
arces, et multis, et ornate et probabiliter
dicam dicant de me. impleuerunt vestras aures.

Iam dicuntur
cum dixit
cum ergo N.

Occupationem
proponit.

Philosophia
ita sit ad cuius
na sibi obstant
Rationis & poies.

Iam magis
ad 3um eximus.

Cum
natio velut
iuniorum.

Memo enim
facit iungit
acutus ut in
facit & magis
magis.

Argumentum
a respiciendis.
Iam facit ad
ad inuentionem.

Iam facit
ad ad alia
nonum. ut
quod diximus
non prima
miser. co
ad deo dicitur.

Enclima

multum et grauius me calumniatus, et tamen
grauius me calumniatus. Hanc ob causam aduocatus
est me Melius. ad me accusandum veni. Et
Arius in Xiton. Melius quidam natus erat
causa peccatorum. Arius vero causa opificum. et eorum
quod in Republica versantur. Lycon vero quod
ipsum & Lycones. Quare quoniam ab initio dixi
admirarer sane si ego possem vobis illam calumnia
eximere que in adeo exiguo temporis spatio tantum
causa. Illa sunt Argonenses vobis vana,
illa si se habent Argonenses. et illa dico
neque magnum neque parum ad celum aut suppetis
magis. quare vane scio quod illis iniustus sum
Et illud argumentum est quod vera dico et quod her
mea calumnia sit, & causa calumnie, & siue enim, siue
iterum ut, sepius inquiras hec ita inuenies sed cum
ita se habere. His ergo de quibus primis accusatores
me accusauerunt, hec sit sufficiens apud vos defensio.
Aduersus Melium autem bonum et reipublice amantem inueni
ut ipse dicit in postulationes sed accusatores, demum
conabor respondere. Et unum quoniam in eorum accusa
torum recitamus istorum in inuentionem quod sit se
habere, Habere autem se sit. Inquit, dicit Socrates
iniuste facit, eo quod adolecentum corrumpat et deos
quos

6. quos civitas putat non existimare - 1. alios Deos
quos civitas habet. Alios vero vanos in re
duram. Cuiusmodi sane eiusmodi est. Unus namque
accusationis nunquam, una quoque pars, singula
perpendemus. Dicunt ergo nos iniuste et male
agere quod corruptam adolescentem. Ego vero Hippias
mens dico melius iniquum est, quod Lepidus est
studium. quod in iudicio. Vocans homines in
iudicium facile adeo. et simulet sibi studio et
civem esse vos de quibus nunquam ullam
curam suscepit. Hec vero ita se habet. conabor
vobis in plane fieri et ostendere. Age dum
o Melite mihi dic, aliud ne plures facis, quam
in adolescentem quam optimam, quam optimam
instruam. Mel: Ego sane sed nihil plures facio.
Soc: porro nunc dic istis, quod nam illos melio-
res facias. plane enim est id illud scire.
Illa enim res tibi curget, es enim poeta. Nam et
me quod deprehendi si unum unum corruptum
in iudicium auersis. Sed illi qui meliores
efficit. Age dum dic vere, et ostende iudicibus
quis nam ille sit. videt o Melite quod
obmutas, et nunc habes quod dicas.

Et non

Jam fieri autem
hymna. am. gario
niam. in. it. rem.
non enim sibi dicitur.
virtu.

Aliter.

Rationum in
confirmatio ut dicitur
gandio. in factu
Cicero. in. in. in. in.
vultu. in. in. in. in.
in. in. in. in. in. in.
in. in. in. in. in. in.

Ratio.

Argumenta ad
Ciceronem.

Jam ut plures sit
in se cyro. in. in. in. in.
in. in. in. in. in. in.

Et nomine valde tibi tempore videtur, in argum. sufficiens
eius quod ego dico. quod illi res tibi curget non sunt. Huius
boni vix die mihi quis eos reddat meliores sed adolescentem
Mel: Leges. Soc: verum illud non interrogo o bone
vix. verum quis qui illud pinxit in colloquio.
Mel: Illi sunt Iudices o Socrates. Soc: Quid
ais o Melite. mihi adolescentem erudiri possunt, in melio-
res reddere. Mel: Maxime. Soc: Nunc ergo omnes
sed iudices. aut aliquid eorum, aliquid vero non. Melit: Tunc
Bene per Junonem diis. Et magnam copiam illorum
quod possunt prodesse Reipublice. Quid? auditores ne? me-
liores reddunt, an non? Melit: Et illi sed hoc facimus
Socrat: Quid vero consiliorum? Melit: Et consiliorum
Socrat: verum o Melite, num ipsi consiliatores in con-
silio corruptam Juvenes, aut etiam illi omnes
meliores efficiunt. Melit: etiam illi. Soc: etiam illi.
Socrat: Omnes ipsi in iudicio athenienses liberos et bonos
efficiunt sed adolescentem, praeter me unum, Ego vero
solus corrumpto. Illud ne dicis? Melit: Illud ipsum
sane vehementer affirmo. Magnam equidem mihi de
mili infelicitatem. Mihi vero responde. Videri
ne eadem ratione tibi statuenda non de equis, quod nos
ipsos omnes huius meliores efficiunt. Unus vero
corruptam, an omnia illa diversimodo se habent, ut
unus sit qui eos possit meliores reddere, aut ad
modum pauci qui curam equorum proficiunt. Soc: p.

Jam ut plures sit
in se cyro. in. in. in. in.
in. in. in. in. in. in.

Jam ut plures sit
in se cyro. in. in. in. in.
in. in. in. in. in. in.

Jam ut plures sit
in se cyro. in. in. in. in.
in. in. in. in. in. in.

ad fortis all
dign & gradus

Concludit

Accorpolu

Alia in dicitio

vero si apud illos versentur aut apud eos ipsi
 manu corrumpant. Non sic se habent
 Melius et tu equis et alijs omnibus civibus
 Omnino sane. Sicut in et Amius non forsitan
 sine sanamini. Magna enim quidam
 felicitas non adolescentulorum si unus solus
 vos corrumpat in depravatus alij vero
 omnes salutem. Verumtamen o Melius satis
 ostendisti, quod nunquam adolescentem infidelis
 fuerim commissi. et manifeste declaras
 tuam ipsius negligentiam et incivem. quod
 nullam unquam curam habuisti, de quibus
 me accusas. preterea vero dicit nobis per Jaem
 Melius unum melius est habere malos cives
 quos aut in probos. Heus responde mihi bene viri
 nihil enim difficile mihi interrogo. Non illi improbi
 semper ad mali agunt erga eos qui adsumt
 Melius. Profecto ita est. Est ita Socrates:
 Est igitur aliquis qui velit ledi ab illis qui
 sibi conversantur quam beneficia accipere.
 Responde bene viri. Quomodo tunc tibi iuber
 respondere. Est ne aliquis qui damno affici
 cupiat. Melius. Nequaquam. Socrates. Ago
 dum tu me in Iudicium vocas quasi corruptorem

Deum Deductum
 aduersum ad
 S. Augustinum. qd
 B. in unig. h. dicitur.

Irisio.

Insuper
 ipse loquitur
 Concludit

apostrophis.

adolecentium et hos faciens depravatis simis roboribus
 aut iniuris Melius. Ego dico quod libens eos ad
 feceris. Socrates: quid ergo o Melius, tantum in me parum
 uox est. ut in cum sis iuuenis semper prudentior tantum
 es qui tam profecte sum deus. quod in suis intelligo
 quod mali hominis scelerum semper aliquid mali effi
 ciant. Illis si cum quibus agunt. boni vero ad
 aliquid boni. Ego vero in tantam insciam veni
 ut etiam ignorem: quod si quem eorum cum quibus
 conversans sum detractionem reddiderim ne in periculo
 remissus sum in aliquid detrimere ab eo accipiam.
 ut quoniam in ais. prudens ut mea sponte tantum
 malum committam. Hec ego tibi Melius non credo
 Neque ut opinor quisquam ceterorum hominum. ut
 aut omnino non corrumpo aut si corrumpo iniuris
 illud facio. Quare in unumque mentis. Si res
 iniuris corrumpo, sed non iuber. huiusmodi peccatis
 per voluntatem admissis hominem in ius vocare
 Verum iuber si me parum deprehendit do
 cere. Insperant enim illud et si in malis
 pro se tantum, coram ab eo quod iniuris
 facio. Tu vero voluisti meum conversari et do
 reusasti. Hec vero in iudicium vocas, quo tibi
 iuber vocas. qui opus habuit supplicio. id est quod parum
 mentem non vero disciplina. Verumtamen o
 Argenti

non enim ad
hanc epistolam
est ostendendum
quod non sit
verum quod
dicitur in
hac lege

illud iam plane factum est de quo antea
diximus Melius namque, prout nescis magnum
vota cura queras. Hancum die mihi o Melius
quomodo dicas me corruptam adolecentem an
quia constat quod secunda illam accusatio non
quam insinasti aduersus me me docentem in
paganos deos quos ipsa civitas. Alia vero mihi
minia nota sunt induere. nonne illud dicas, quod
docendo corruptam unumquemque? Melius: Imo
certe hoc affirmo. Socrates: Per istos ipsos
reges deos quorum nunc nuncius fu. dic illud
prouta replicamus. his viris. Ego n. non
possum intelligere. vnum dicas me docere, ex sima
dos esse aliquos deos. & ipse sane arbitror esse deos
& non omnino sum adeo atheus, omnis diuini
ni unumquemque expers. non igitur in hac via do
linguo. Melius: Non vero illos deos habes quos
civitas. vnde aliter Socrates: Et illud
quod mihi obicit quod aliquos deos habere. an
dicas me omnino nescis habere deos nescis
deos docere deos ut. Melius: Ego illud
dico quod nullos omnino deos habere.
Socrates: O admirande Melius. Nonne scis
quod Luna sacra deos ut qui spiritus

Vbi dicitur

non enim ad
hanc epistolam
est ostendendum
quod non sit
verum quod
dicitur in
hac lege

